

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Lars Barfoeds argument for, at der skulle laves et lovforslag, som gælder hele arbejdsmarkedet og ikke kun skulle beskæftige sig med fraværet af deltidsadgang i 6 pct. af overenskomsterne – 4 pct. fremgår det af et høringssvar, men altså for en meget lille del af overenskomsterne – var, at det ville få mange praktiske konsekvenser.

Kl. 19.25

Jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed: Kunne vi ikke ordne den sag ganske enkelt? Vi kunne jo bare lave et ændringsforslag, hvor vi skrev, at dette lovforslag kun gælder for områder og overenskomster, som ikke har en deltidsadgang. Kunne vi ikke bare lave det ændringsforslag? Det var da en meget praktisk og meget enkel løsning på sagen.

Den mildere udgave ville jo være blot at lave en opfordring til dem om det, men hvis hr. Lars Barfoed har brug for noget stærkere end det, kunne vi jo drøfte det mellem anden og tredje behandling.

Nu hørte vi fra Dansk Folkeparti, at tillidsrepræsentanten ville man for så vidt ikke udelukke skulle have en ret til at være til stede, når der blev indgået disse aftaler. Er hr. Lars Barfoed enig i det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til fru Lissa Mathiasen, som siger, at ude i lufthavnen kunne man jo bare indrette sig med en deltidsordning dagen efter, at den pågældende er ansat: Det forudsætter igen, at den ansatte synes, at det er en god idé, og at den ansatte gerne vil på deltid. Ellers kan man jo ikke sådan bare lige gøre det. Sådan er det jo.

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen, som refererer mig for at have sagt, at jeg ikke ønskede en lang debat: Det var nu en reaktion på, at hr. Bjarne Laustsen syntes, der blev brugt rigelig lang tid på det, hvorfor jeg bare stilfærdigt sagde, at det jo sådan set ikke var foranlediget af Det Konservative Folkeparti og Venstre, regeringspartierne, og for så vidt heller ikke af Dansk Folkeparti, at debatten blev så lang.

Så siger hr. Lars Kramer Mikkelsen også, at han sådan ser forstået, at vi ikke vil give en ret, altså underforstået, at det behøver jeg ikke blive ved med at stå her og sige. Men når jeg bliver ved med at stå og sige det, er det, fordi jeg bliver ved med at få de samme spørgsmål, selv

om jeg har svaret på dem én gang. Der må hr. Lars Kramer Mikkelsen, som jeg forstår er lidt hurtigere i opfattelsen end andre, som spørger om de samme ting flere gange, undskyldte mig, men jeg bliver nødt til at svare de ærede medlemmer, som stiller ensartede spørgsmål til mig hele tiden.

Hr. Jan Petersen vil gerne have lavet en lovteknisk ændring, således at overenskomsten kun gælder for de områder, hvor der ikke er adgang til deltid. Jeg kunne da være interesseret i at vide, om det var sådan, at hr. Jan Petersens parti, Socialdemokratiet, ville stemme for et lovforslag med et sådant indhold.

Men hvis vi skal meget ned i substansen i det rent lovtekniske, har det her jo også konsekvenser på andre områder. Som det er refereret i bemærkningerne, er der også en række overenskomstmaessige områder, hvor der ikke er fuld adgang til deltid. Så det skulle gennemtænkes meget nøje, hvis det her skulle laves lovteknisk på anden måde, end det er gjort. Jeg tror egentlig, det er den mest rigtige måde at gøre det på, sådan som det er sket med den udformning, lovforslaget har fået allerede.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken, og så er det hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Undervejs i dagens debat er der blevet spurgt nogle gange: Hvorfor ikke give den enkelte lønmodtager og den enkelte arbejdsgiver ret til selv at aftale arbejdstid? Hvorfor skal organisationer blande sig i det?

Det spørgsmål kan man nærmest besvare med et andet spørgsmål, for den logiske konsekvens af at lade den enkelte lønmodtager og den enkelte arbejdsgiver selv aftale arbejdstiden ville jo være: Hvorfor ikke lade den enkelte lønmodtager og den enkelte arbejdsgiver selv aftale den løn, der skal være mellem de to? Hvorfor skal det kun lige være arbejdstiden, der skal være et individuelt forhold? Hvorfor skal det ikke være lønnen? Det er to ligestillede personlige anliggender, den arbejdstid og den løn, man har, så derfor er en logisk følge af at sige, at arbejdstiden er et anliggende mellem den enkelte lønmodtager og en arbejdsgiver, at det vil være tilsvarende i forhold til lønnen.

Jeg vil godt prøve – det er også blevet gjort tidligere i debatten – at referere til egne erfaringer. Jeg har været fagforeningsformand for en